

Arrest

nr. 325 966 van 29 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K.STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de ouders van de verzoekende partij en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat K. STOROJENKO. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in april 2021.

Op 25 oktober 2024 dient verzoeker als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Gezien verzoekers jonge leeftijd wordt zijn moeder op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 17 december 2024, bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

Op 23 december 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Uit je administratief dossier blijkt dat je een Georgisch staatsburger bent. Je bent geboren op [...] april 2021 in Tbilisi.

Je ouders dienden hier op 22 november 2023 reeds een verzoek om internationale bescherming in omwille van de vrees dat je vader gearresteerd of vermoord zou worden omwille van zijn deelname aan de oorlog in Oekraïne. Op 29 april 2024 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Je ouders tekenden op 3 juni 2024 beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 27 september 2024 hun beroep verwierp. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 25 oktober 2024 dienden je ouders in jouw naam een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van je verzoek verklaarde je moeder dat ze vreest voor je leven gezien de problemen die zij en je vader kenden in het verleden omwille van je vader zijn deelname aan de oorlog in Oekraïne.

Ter staving van jouw verzoek legde jouw moeder geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als minderjarige, bepaalde procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd namelijk vastgesteld dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord, omdat je wegens je jonge leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Daarom werd aan jouw moeder de mogelijkheid geboden om de motieven in jouw plaats uiteen te zetten. Naast je moeder was ook jouw advocaat aanwezig bij het persoonlijk onderhoud en verkeerden zij beiden in de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Er werd bij de beoordeling van jouw nood aan internationale bescherming rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratief dossier op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek, namelijk de problemen die ze kenden omwille van je vader zijn deelname aan de oorlog in Oekraïne, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Je moeder vreest voor jou immers dat je vermoord zal worden omwille van de problemen die ze kenden omdat je vader naar de oorlog in Oekraïne ging (CGVS, p. 3-4). Ze stelde dat ze om dezelfde redenen een verzoek tot internationale bescherming indiende voor jou als voor haar en je vader destijds (CGVS, p. 3-4). Echter werd er toen geen geloof gehecht aan hun asielmotieven (zie beslissing CGVS T.C., CGVS [...] en beslissing CGVS M.P., CGVS [...] en arrest Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met arrestnummer 313597). Bovendien stelde je moeder dat je niet zal kunnen rekenen op de nodige bescherming in Georgië (CGVS, p. 4). Ook dit werd reeds onderzocht in hun verzoek om internationale bescherming. Er werd toen beargumenteerd dat je ouders niet aantoonden dat ze in hun geval geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Verder verwees je moeder naar de algemene situatie in Georgië. Het louter verwijzen naar de algemene situatie is onvoldoende om een vrees in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/1, §4, 57/, §3, eerste lid, 6° en 62, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 2 en 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), artikel 22bis van de Grondwet, artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 17 maart 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): COI Focus, “Georgië. Algemene situatie”, 12 februari 2025.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, DOC 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: “De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, DOC 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Deze 'eigen feiten' in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk 'nieuwe elementen of feiten' te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, *"Practical Guide on Subsequent Applications"*, december 2021, p. 44).

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een maatregel tot teruggrijping of verwijdering. De Raad gaat te dezen enkel na of de commissaris-generaal al dan niet terecht heeft besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is in casu dan ook niet aan de orde.

5.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in zijn hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5.4. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *"de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."*

Op 22 november 2023 dienen verzoekers ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als vergezellende minderjarige wordt ingediend. Volgens de verklaringen van verzoekers ouders hebben zij Georgië verlaten omwille van de vrees van verzoekers vader om gearresteerd en vermoord te worden wegens zijn deelname aan de oorlog in Oekraïne. Verzoekers vader zou namelijk in Georgië als deserteur zijn veroordeeld omwille van deze activiteiten. Op 29 april 2024 neemt de commissaris-generaal in hoofde van verzoekers ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoekers ouders geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maken omdat er geen geloof kan worden gehecht aan hun voorgehouden problemen en omdat zij niet aantonen dat zij, bij eventuele problemen, geen bescherming en/of hulp zouden kunnen krijgen van de Georgische autoriteiten. Verzoekers ouders dienen tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad dat op 27 september 2024 bij arrest nr. 313 597 wordt verworpen. De beslissingen in het kader van deze verzoeken zijn bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Op 25 oktober 2024 dient verzoeker als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 23 december 2024 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet ontvankelijk en motiveert op goede gronden dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek

rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet:

“In dit geval blijkt uit jouw administratief dossier op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek, namelijk de problemen die ze kenden omwille van je vader zijn deelname aan de oorlog in Oekraïne, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Je moeder vreest voor jou immers dat je vermoord zal worden omwille van de problemen die ze kenden omdat je vader naar de oorlog in Oekraïne ging (CGVS, p. 3-4). Ze stelde dat ze om dezelfde redenen een verzoek tot internationale bescherming indiende voor jou als voor haar en je vader destijds (CGVS, p. 3-4). Echter werd er toen geen geloof gehecht aan hun asielmotieven (zie beslissing CGVS T.C., CGVS [...] en beslissing CGVS M.P., CGVS [...]) en arrest Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met arrestnummer 313597). Bovendien stelde je moeder dat je niet zal kunnen rekenen op de nodige bescherming in Georgië (CGVS, p. 4). Ook dit werd reeds onderzocht in hun verzoek om internationale bescherming. Er werd toen beargumenteerd dat je ouders niet aantoonde dat ze in hun geval geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Verder verwees je moeder naar de algemene situatie in Georgië. Het louter verwijzen naar de algemene situatie is onvoldoende om een vrees in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en draagkrachtig. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aanvoert om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.5. Verzoeker poneert in het verzoekschrift dat de Georgische overheid nu een duidelijke pro Russische koers vaart en dat hij door de overheid en de maatschappij als zoon van een verrader zal aanzien worden, maar gaat eraan voorbij dat er door de commissaris-generaal en de Raad in het kader van het verzoek om internationale bescherming van zijn ouders geen geloof werd gehecht aan hun voorgehouden problemen met de Georgische autoriteiten.

5.6. Verder verwijst verzoeker naar de gewijzigde actuele situatie in Georgië en stelt dat hij hierdoor, in geval van terugkeer, niet kan rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. Hij stelt dat Georgië op heden niet meer kan worden beschouwd als een veilig land van herkomst. Hij verwijst naar de COI Focus “Georgië. Algemene situatie” van 11 december 2023 en houdt een betoog inzake de corruptie bij ordehandhavers, de rechterlijke macht en de politie. Verder stelt hij dat er een duidelijke autoritaire tendens merkbaar is sinds de “Georgian Dream” aan de macht is en verwijst naar de in mei 2024 aangenomen “wet op agenten van buitenlandse invloed”, de in september 2024 aangenomen “wet betreffende de bescherming van de familiale waarden en minderjarigen”, de verkiezingsoverwinning van “Georgian Dream” in oktober 2024 en de beslissing van de “Georgian Dream” in november 2024 tot opschorting van de toetredingsgesprekken met de EU tot 2028. Verzoeker betoogt dat deze ontwikkelingen tot massale protesten in bijna alle steden van Georgië hebben geleid, die door de autoriteiten hardhandig werden neergeslagen, dat er volgens ngo’s sprake is van een systematische mishandeling en foltering van gearresteerde demonstranten en dat ook journalisten die verslag willen uitbrengen van deze protesten systematisch worden aangevallen door de ordediensten.

Verzoeker betwist dat hij geen beroep kan doen op de hulp en/of bescherming vanwege de Georgische autoriteiten, doch de Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete eigen feiten bijbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling die werd gedaan in het kader van de verzoeken van zijn ouders, waarbij omstandig werd vastgesteld dat zijn ouders niet aannemelijk maken dat zij, in geval van problemen, geen beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een

aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recente *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 12 februari 2025 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 17 maart 2025 wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Verzoeker werpt hier geen ander licht op. In zijn verzoekschrift beperkt hij zich tot het - op algemene wijze - uiten van kritiek op de beschermingsmogelijkheden in Georgië. De Raad wijst erop dat het aan verzoeker toekomt in concreto aan te tonen dat het hem en zijn ouders in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar hij evenwel in gebreke blijft. In het verzoekschrift verwijst verzoeker uitgebreid naar algemene informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië maar dergelijke loutere verwijzing naar informatie van algemene aard volstaat niet om aan te tonen dat er in zijn hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, noch dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden. Verzoeker dient zulks in concreto aan te tonen, waar hij echter niet in slaagt.

5.7. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

5.8. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen van deze bepalingen zijn om deze reden niet dienstig. Ook de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet mist juridische grondslag.

5.9. Wat betreft het betoog van verzoeker dat rekening dient te worden gehouden met het hoger belang van het kind, waarbij hij verwijst naar artikel 24 van het Handvest en artikel 22bis van de Grondwet, beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux, enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. In casu komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of zij het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de

Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, quod in casu, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming, alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het 'belang van het kind' is in die zin in het specifieke kader van het zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna: Kinderrechtenverdrag), vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoeker en in een aangepaste behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorzien. Zo werd tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker, gelet op zijn zeer jonge leeftijd waardoor hij niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikte, aan zijn moeder de mogelijkheid geboden om zijn motieven uiteen te zetten. Naast zijn moeder was ook hun advocaat aanwezig bij het persoonlijk onderhoud en hadden zij beiden de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid erop gewezen heeft dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hem van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de zeer jonge leeftijd van verzoeker. Met het louter theoretisch betoog over het belang van het kind, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoeker, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal, door in casu te oordelen dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

5.10. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat, gelet op de zeer jonge leeftijd van verzoeker, zijn moeder op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zijn moeder de mogelijkheid de vluchtmotieven van verzoeker uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

5.12. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug

te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS